poslati izključno na upravo „Stajer-“ v Ptuju.

Formular:

Tukaj odrezati.

Naročim ..... kosov kmetskega koledarja za l. 1913 s poštnino po 70 vin. in prosim, da se mi doda ..... zastonj (za vsacih 10 naročenih 1 zastonj).

Ime . . . . . .

Stan . . . . . .

Stanovališče . . . . . .

Pošta . . . . . .

Denar pošljnm obenem v znamkah. Denar pošljem z poštno nakaznico. Pošlje naj se mi po povzetju. (Kar ne zadene, naj se prečrta!)

Odrezati.

Telegrami.

Konstantinopel, 24. oktobra. — V po-ijini Kirkiline-Adrianopel se boji med Turki in lgari še vedno nadaljujejo. Ti boji so grozovito vavi. Izgube na obeh straneh so jako težke. evilo mrtvih in ranjenih je strašansko veliko.

Dunaj, 24. oktobra (zadnjo poročilo pred ljučkom lista). **V grozovitem boju so Bulgari rke do mesta Adrianopel nazaj vrgli. A boj ja še naprej. Tudi Srbi prodirajo naprej.**

Politični pregled.

Državni proračun za l. 1913, ki se ga je vnokar naši državni zbornici predložilo, prinaša leče skupne številke: Skupne potrebščine ašajo 3137 milijonev 202 tisoč 566 kron; upno pokritje pa 3137 milionev 481 tisoč 9 kron. Izdatki so za 87 milijonev večji nego 1912. O proračunu samem bodemo sicer še tančnejše govorili.

Delegacije. Poroča se, da se bode prihodnjo sedanje delegacij dnè 5. novembra v Budimšti pričelo. Trajalo bode pa to zasedanje k ljem dva do tri tedne.

Na Koroškem so dobili novega deželnega redsednika. Dosedanji predsednik baron Hein e šel namreč v stalni pokoj. Za njegovega naednika je bil imenovan dosedanji sekcijski šef misterstvu za notranje zadeve dr. pl. Friesiene, ki je koroški domačin.

Jukič pomiloščen. Kakor znano, bil je mladi natik Jukič, ki je izvršil atentat na komisarja ravja v Zagrebu, na smrt na vislicah obsojen. Zdaj se poroča, da je cesar Jukiča pomilostil je vsled tega sodnija smrtno kazen v dotno ječo spremenila.

Vohuni. V Lvovu se je vršila ravnokar večevna sodnijska razprava zoper oelo bando russih vohunov. Glavni krivec Stecyn je pravočasno Varšavo pobegnil. Sodnija je obsodila njegovo ati na 6 mesecev ječe, ustale obdolženc pa na lo od 4 mesecev do 3 let.

MOJA STARA

kušnja me uči, da rabim za negovanje moje kože le Steckenpferd-lilijino-mlečno milo od tvrdke Bergmann & Co., Tetschen a/E. Kos za 80 h se dobi povsod 229

Vojska in delavno ljudstvo.

Iskrice, ki jih je lahkomiselna državna politika v peklenskem kotlju na Balkanu vnela, pri čemur je klerikalna stranka pridno pomagala, plamtijo veselo naprej in vsak dan prinese kaj novega.

„Krščanski“ narodi na Balkanu: Srbi, Črnogorci, Bulgari in propali nasledniki starih Grkov kličejo na križevo vojno zoper polumesec in visoka duhovščina blagoslovlja v dubu njih orožje, kakor je svoj čas italijansko orožje blagoslovila, ko se je šlo zoper „brezversko“ Avstrijo. Vsi ti mali psički mobilizirali so svoje bolhè Vojna se je zapričela in gotovo je, da bode tudi Avstrija pod tem pravhudo trpela.

Sredi teh pojavov velikega pomena stoji Avstrija in njena naloga ni ravno prijetna, čeprav jo je vsled aneksijskega igranja sama zakrivila. Avstrija naj bojišče kolikor mogoče omeji, ona naj stoji med požariščem in drugimi državami in naj si raje sama prste osmodi, kakor da bi se to drugim zgodilo. Da ta težavna naloga ne stavi le velike diplomatične zahteve, temveč vsebuje tudi velikansko odgovornost napram ljudstvu, je bezdvomno. Zato mora tudi vsaka velesilna častihlepnost v ozadje stopiti vsled resnosti položaja, ako hoče Avstrija preprečiti, da bi enkrat ljudstvo od domovine odgovor zahtevalo za svoje lahkomiselno dnevu žrtvovane sinove. Najmanje pa sme Avstrija v norčevi kapici „klerikalne“ velevlasti nastopiti, kakor bi to vojni hujskači radi imeli, ki sanjarijo vedno nekaj o „kulturni misiji“ v Albaniji in ki okužijo deželo z neštetimi jezuitskimi šolami. Vsa ta roparska banda na Balkanu skupaj s svojimi jezuitovskimi misijonarji ni niti kapljice naše krvi vredna. To naj si Avstrija pred očmi drži, predno se spusti v kakšne nepremišljene odločbe.

Že zdaj je opaziti gospodarske posledice vojne krize. Ne mislimo samo na pomembno menjanje kurzov, ki vznemirja grozno kapitalistiško množico in ki mieče svoje valove zopet v obliki zvišanja cen žvinskih sredstev do vrat malega moža. Mi imamo pred očmi le grozovito dejstvo, da so že zdaj kar cele panoge dela, n. p. tekstilna industrija in druge, vstavljene. Ne smrt s smodnikom in krogljo je najhujši sovražnik človeštva, čeprav zahteva mnogoštevilne žrtve na mladem človeškem življenju, temveč gospodarske posledice so mnogo hujši in nevarnejši sovragi celih pokoljenj, pravi vampirji delavnega srednjega stanu. Mnogo trgovinskih potov zapre vojna, mnogim transportnim razmeram škoduje. Posledice tega je delno ali popolno vstavljenje mnogoštevilnih industrijskih podjetij, oškodovanje kmetijstva vsled zaprečenja izvoza. Velikansko število kmetijskih in drugih delavcev odtegne vojna kmetom, obrtnikom in industriji, mašine se vstavijo, tisočero družin pa je izročeno smrti od lakote, ker se jim roditelja odtegne, ki morda nikdar več nazaj ne pride.

Ako se oziramo na te naravnost grozovite posledice vojne, ako opazujemo na drugi strani to lahkomiselnost brez primere, s katero se z ognjem igra, — je pač v pravem času ako se merodajne činitelje spominja na dogodke preteklih, istotako lahkomiselno pričetih vojsk.

(Po „Bauernzeitung“).

Dopisi.

Sv. Trojica slov. gor. Pred kratkem so se vršile v Zgornjem Porčiču pri sv. Trojici občinske volitve, ki so končale s polno napredno zmago v vseh treh razredih. Volitev se je izvršila ednoglasno. Klerikalci so nekaj časa besedičili, da bodejo prišli na volišče, pa so se menda sramovali, kèr jih je bilo tako malo in ker je bila napredna zmaga že naprej gotova stvar. Naši možje so ravno trdnega „štajercijanskega“ mišljenja. In tudi ženske so take! Tudi one so izprevidele, da znajo naprednjaki bolje gospodariti nego klerikalni sebičneži. Vsa čast tudi tem ženskam! Volitve so imele ta-le uspeh: V 3. razredu so bili izvoljeni gg.: Franc Ploj, veleposestnik; Peter Lorber, mlinar; Cerančeč Jožef, gostilničar, kot odborniki (vsak po 31 glasov); Konrad Veršič in Franc Perko kot namestnika (z 30 in 29 glasov). — V 2. razredu: Franc Senekar, posestnik; Johan Inkret, posestnik; Jakob Vogrin, posestnik; Matija Rosman, posestnik (vsak po 18 glasov); kot namestnika pa: Johan Lovrenčič, posestnik; Anton Dakl, posestnik (vsak po 13 glasov). — V 1. razredu: Lenart Tomažič, posestnik, Jožef Šiško, posestnik, Franc Manko, posestnik, Franc Potočnik, posestnik (vsak po 6 glasov); kot namestniki pa: Franc Kreinz, Leopold Greifoner (vsak po 6 glasov). — Čast in hvala marljivim volilcem, ki se klerikalcev na vstrašijo in hodijo kot prosti možje svojo pot naprej. Čestitamo volilcem in izvoljenim prav prisrčno!

St. Ilgen pri Sl. Gradcu. Na 15. septembra 1912 sta naš župnik in pa kaplan v cerkvi oklicala, da se tisti dan popoldne po žegnu vrši veselica „Marijine družbe“ in da bi se jih polno število udeležilo. Res je bila veselica jako imenitna, ker so sami klerikalci in pa „Marijine“ družbenke skupaj se zbrali in so se potem zvečer fantje od tam tak močno stepli, da jih je bilo 8 ranjenih, eden pa tako težko, da je bil doma pri njem komisijon in bo težko kedaj popolnoma zdrav. Kaj pravite na to, g. župnik in kaplan? Mi mislimo, če oni ne bi te veselice napovedali, bi gotovo vse to izostalo; tak pa so se pri tej veselici dekleta in pa fantje skupaj zbrali, seveda nekaj zaljubljenih in nekaj nezaljubljenih in tako je potem zvečer nastal boj, ker bi vsak fant rad imel to lepšo „Marijino družico“, da bi se potem lahko šel z njo v farovško hosto sprehajat, kakor se je že letos en slučaj videl. Tak se godi „Marijinim devicam“, ker mislijo, da v farovškem lesu nihče ne vidi. Pa žalibog so fantje ravno takrat ptice iskali, in naenkrat so našli eno ptičico in pa enega ptička, ki sta potem vsa plaha seveda iz hoste izginila. Vas torej opominjamo, g. župnik, dajte nehati Vi z vašimi veselicami, saj vidite, da se takrat največ žlehtnobe in pa pretcpa zgodi, kadar se ta vaša stranka skupaj zbere in skoz to se mladi ljudje pohujšanja nauče, in zato pa potem vera peša. — Kdo je kriv?

Eden od poškodovanih.

Sv. Martin pri Sl. Gradcu. O joj, O joj, kaj se je zgodilo pri nas; že zopet je ena klerikalna gostilna prišla v liberalne roke. Kam bojo pa zdaj gg. duhovniki hodili pit? Res vbogije naš g. Stimniker p. d. Smonker (Revstavracija v Dovžeh) ki je skoz v svoji gostilni duhovnike napajal in skupaj vabil, kadar je imel svoj god takrat jih je od vseh strani skupaj poklical, da so celi popoldan pili in je vse iz Stimnikovega žepa šlo. Zdaj pa je siromak tak daleč prišel, da je moral to gostilno tamkoj lesnemu trgovcu Francu Cás p. d. Lužnik prodati. Tak se zgodi tistemu, kateri klerikalcem vse verjame. Zdaj se vidi, kak tisti znajo, dokler jim eden trebuhe napaja, je vse dobro in pravijo: ta je fejst možak in priden, potem pa, kadar se spufa, ga pa nobeden pogledat noče, še manj pa, da bi mu kaj pomagali. Zdaj ga nobeden od teh duhovnikov ne vidi, kèr mu slabo gre; a prej so ga pa veselo obiskavali. Mi mislimo tudi, da bo ta gostilna zanaprej lažje izhajala, ker pride v druge roke in bodemo tudi veselo obiskavali našega novega gostilničarja. Prej si ljudje niso upali še notri iti, ker je skoz kaki črnosuknež

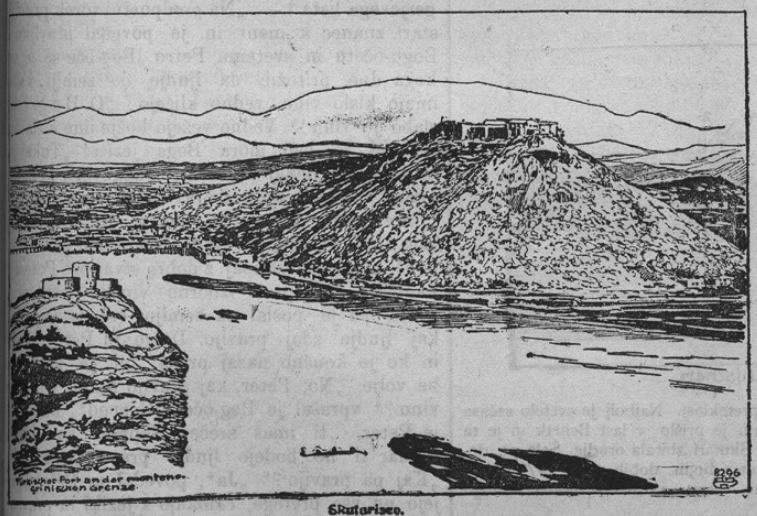

Skutarisee.

Od vojne.

Najhujši boji črnogorske armade proti Turkom se vršijo okoli Skutarskega jezera. Naša slika kaže to jezero z utrdbami mesta Skutari samem. V levem kotu spodaj vidimo turško utrdbo ob črnogorski meji.

Zahtevajte povsod ‚Štajerca‘.